

Nr 768

Av fru **Lidman-Frostenson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 70, med förslag till lag om församlingsstyrelse m. m.*

När särskilda sakkunniga år 1953 tillkallades av Kungl. Maj:t för att verkställa en översyn av församlingsstyrelselagstiftningen, framhölls i direktiven för de sakkunniga, att utgångspunkten borde vara, att överensstämmelse borde råda i form och innehåll mellan de kyrkliga och de borgerliga kommunalförfattningarna, såvida inte sakliga skäl betingade skiljaktigheter. Församlingsstyrelsekommittén avgav sitt betänkande år 1957 (SOU 1957: 15), och detta har sedan behandlats av 1957 års kyrkomöte och av ett antal remissinstanser. Sedan remissförfarandet av betänkandet avslutats, har inom ecklesiastikdepartementet i början av år 1961 upprättats en promemoria angående en tidigare icke behandlad fråga om samråd mellan den borgerliga och den kyrkliga kommunen beträffande budgetarbetet. I 69 § i förslaget till ny lag om församlingsstyrelse har därefter som ett andra stycke införts bestämmelse om sådan samverkan i ekonomiska frågor. Departementschefen framhåller i specialmotiveringen till paragrafen, att underlåtenhet att samråda med den borgerliga kommunen kan föranleda till att ett fattat statbeslut efter besvär blir undanröjt såsom inte i laga ordning tillkommet.

Värdet av samverkan på detta område kan synas självklart, och sådan samverkan har redan varit vanlig på många håll. När det nu föreslås att genom lagstiftning göra samråd obligatoriskt, synes det emellertid önskvärt, att bestämmelser härom införes icke endast i församlingsstyrelselagen utan jämväl i kommunallagen. Det torde i lika hög grad nu som år 1953 vara av vikt att det så långt möjligt råder en överensstämmelse i form och innehåll mellan dessa lagar. Några sakliga skäl har icke förebragts, som kan föranleda skiljaktighet beträffande bestämmelser om samråd. En konsekvens av en skiljaktighet blir, att den kyrkliga kommunens statbeslut kan upphävas på grund av att samråd icke ägt rum och beslutet därför icke är berett i laga ordning, under det att en liknande besvärgrund icke finns, när det gäller den borgerliga kommunens stat. Kammarkollegiet, länsstyrelsen i Södermanlands län, domkapitlet i Uppsala och styrelsen för Svenska pastoratens riksförbund har också förordat, att bestämmelser om samråd infördes i såväl församlingsstyrelselagen som kommunallagen. Domkapitlet i Uppsala finner, att, om så inte sker, fördelarna med bestämmelse av ifrågasvarande slag i församlingsstyrelselagen inte uppväger nackdelarna.

Med hänsyn till vad ovan sagts får vi hemställa,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala sig för att åtgärder vidtages för att i kommunallagen införas bestämmelse om kommunal samverkan mellan borgerlig och kyrklig kommun i ekonomiska frågor motsvarande bestämmelsen i 69 § andra stycket förslag till lag om församlingsstyrelse.

Stockholm den 18 april 1961

Ulla Lidman-Frostenson

Erik Grebäck

Lennart Stiernstedt

Gustav Boija

Gunnar Gustafsson

Erik Larsson
i Norderön